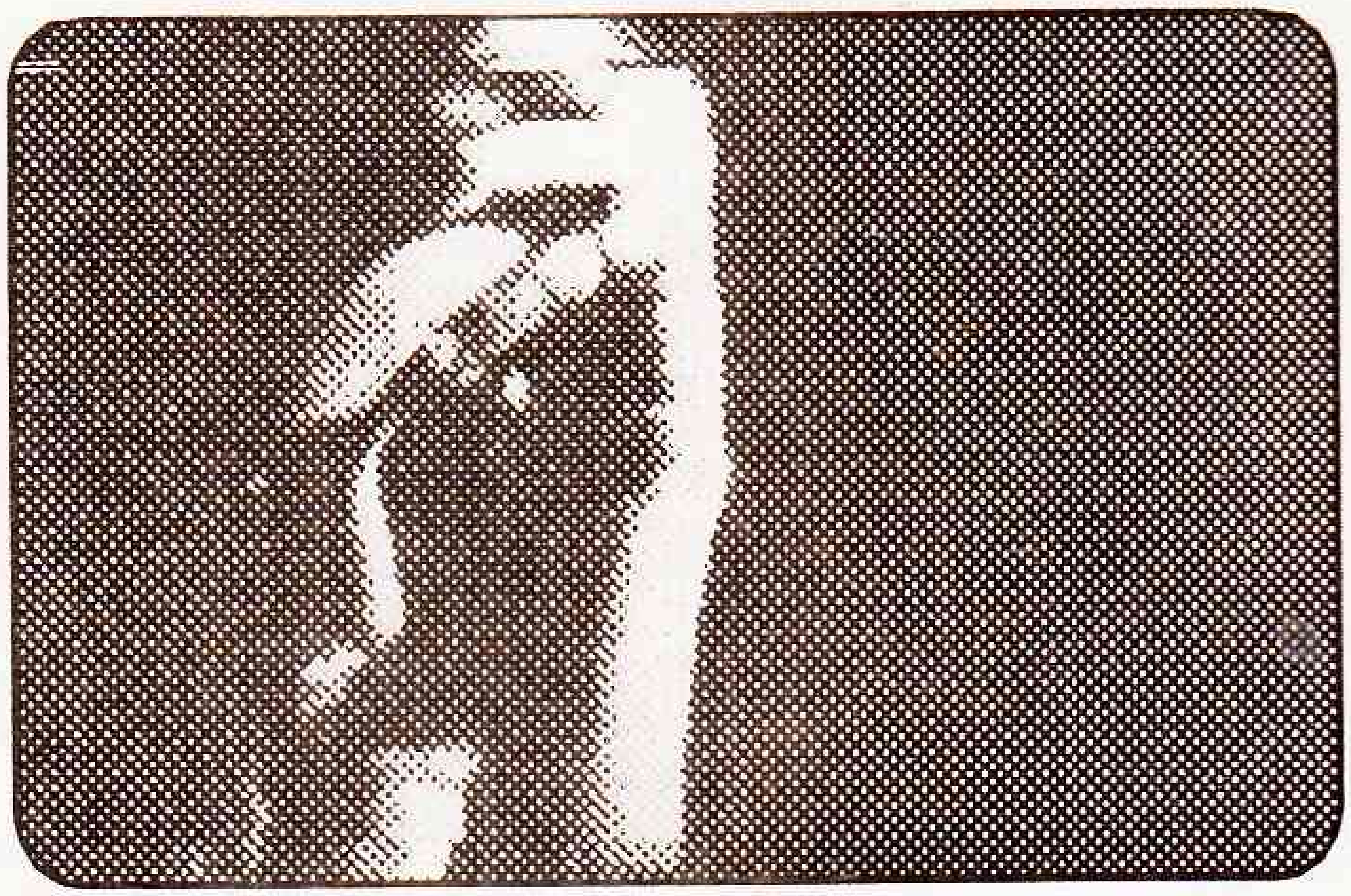

రెప్ప కింది ఉప్పెన

నీలిమ పెళ్లి చూపులు ఆరోజు...

ఇంట్లో అంతా హడావిడి. ఉన్నది అమ్మా, నాన్నే అయినా వాళ్ళిద్దరి హడావిడి మాత్రం అంతా ఇంతాకాదు.

నీలిమకది రెండో పెళ్లి చూపులు.

మొదటిసారి పెళ్లికొడుకుతో సహా పదిమంది వచ్చి బాగా తిని కట్నం

నచ్చలేదని పోయారు. అందుకే నీలిమకి కొంత భయంగా వుంది. ఏ చిన్న అలికిడైనా కిటికీలోంచి బజార్లోకి చూస్తోంది. ఆటో చప్పుడు, జీపు చప్పుడో అయితే గుండె చప్పుళ్లు పెరిగిపోతున్నాయి.

ప్రొద్దున తొమ్మిదిన్నరనించి ఎదురుచూస్తుంటే... మధ్యాహ్నం రెండింటివరకూ ఎవరూ రాలేదు. ఇక రారని నిర్ధారించుకొని వాడిపోతున్న మల్లెపూలదండని జడలోంచి తీసి గేటు ప్రక్కన పూలకుండీల్లో పడేయబోతుంటే...

"రామచంద్రంగారిల్లు ఇదేనండీ?" అన్న స్వరం విన్పించి చూసింది. జిప్సీ బ్యాగు భుజాన తగిలించుకొని, బ్లాక్ ప్యాంటుమీద రోజ్‌కలర్ షర్ట్ టక్‌చేసి నీలిమనే చూస్తు మళ్లీ అడగబోతుంటే... గేటుతీస్తూ" ఇదే... ఇంతకీ మీరెవరు? అంది.

"నా పేరు చంద్రప్రభాకర్."

ఆమాట వింటూనే ఉలిక్కిపడింది నీలిమ. కనురెప్పలు చప్పున వాలిపోయాయి. బుగ్గలోకి మందారం జరజరా పాకిపోయింది. గులాబి పెదవుల్లో సన్నని వణుకు మొదలైంది.

గిరుక్కున వెనుదిరిగి 'అమ్మా' అంటూ ఇంట్లోకి పరిగెత్తింది.

అనసూయమ్మ, రామచంద్రయ్య ఎదురొచ్చి ప్రభాకర్‌ని సాదరంగా లోనికి తీసికెళ్ళారు. కాళ్ళు కడుక్కొన్న తర్వాత... "మీ వాళ్లెవరూ రాలేదా బాబూ?" అనడిగాడు రామచంద్రయ్య.

'రాలేదండీ అనుకోకుండా వాళ్ళకు పనిబడింది. మాటిచ్చాం కదా అని నేనొక్కణ్ణే రావల్సివచ్చింది" అన్నాడు ప్రభాకర్ ఇల్లంతా కలియజూస్తూ.

ఇంతలో నీలిమ తలొంచుకొని స్వీట్స్ తెచ్చింది. ప్రభాకర్ ముందు

పెడుతూనే అలవోకగా కనురెప్పలు పైకెత్తి క్షణంలో పెళ్లికొడుకు ముఖాన్ని మనసులో క్లిక్‌మన్పించి ఆ వెంటనే వాలు చూపులతో వయ్యారంగా వెనుదిరిగిపోయింది. మొహమాటపడుతూనే స్వీట్స్ తిన్నాడు ప్రభాకర్. అనసూయమ్మకు ఆ అబ్బాయి అమితంగా నచ్చాడు.

రామచంద్రయ్య తన ఇంటిగురించి, నీలిమ గుణగణాల గురించి వివరిస్తున్నాడు. ప్రభాకర్‌లో అలసట కన్పిస్తోంది. కిటికీలోంచి గమనిస్తోన్న నీలిమకి అతడీరోజు ఇక్కడే వుండిపోతే బావుండునన్పించింది.

కాని అప్పటికే అతడు లేచి నిల్చున్నాడు.

"ఎల్లుండి ప్రొద్దుటే ఈ వూర్లోనే ఇంటర్వ్యూ వుందండి. నేను మళ్ళీ రావాలి" అన్నాడు బ్యాగు తీస్కుంటూ వినయంగా.

"అంతదూరం నించి మళ్లీ వస్తారా? ఇంటర్వ్యూ ఎల్లుండే కదా. అప్పటివరకూ మా ఇంట్లోనే వుండండి బాబూ" అన్నాడు రామచంద్రయ్య.

"సరేనండీ మీ ఇష్టం" అన్నాడు ప్రభాకర్ వెంటనే.

కిటికీలోంచి గమనిస్తోన్న నీలిమకు చివుక్కుమంది అడిగిన వెంటనే అతడు ఆగిపోయినందుకు.

నాన్నగారు ఆపవల్సింది కాదేమో అనుకుంది. అమ్మ హడావిడిగా అతడి స్నానానికి నీళ్లు తోడడానికి వెళ్లింది. నాన్నేమో గది సర్దడానికి వెళ్లాడు. వరండాలో అతడు... పైకప్పుని, గోడకు తగిలేసిన ఫోటోల్ని, ఇల్లంతా కలియజూస్తున్నాడు.

ఆ చూపులు తనని వెదకడానికి కాదని నీలిమ గ్రహించింది. ఎందుకో మనసు మూగవోయింది.

ఒకసారి ఎదురుపడితే పలకరింపుగా నవ్వాడు కాని మాట్లాడడానికి ప్రయత్నించలేదు.

ఆరెండు రోజులూ... ఆ ఇంట్లో ప్రభాకర్‌కి రాచమర్యాదలు జరిగాయి.

అతడేమీ కోరకముందే అన్నీ సమకూర్చారు. అతడు ఒంటరిగా చదువుకుంటున్న సమయంలో నీలిమ నీళ్లగ్లాసు పెట్టి అయిదు నిమిషాలు అక్కడే నిల్చుంది అతడేమైనా మాట్లాడితే బావుండని. కానీ అతడేమీ మాట్లాడలేదు. సభ్యత కాదని తన గదిలోకి వచ్చింది.

ఇంటర్వ్యూ రోజు ఉదయాన్నే అతడికి అన్నీ అమర్చారు. అమ్మ ప్రత్యేకంగా భోజనం వడ్డించింది. నాన్న రోడ్డుదాకా సాగనంపాడు. ఇంటర్వ్యూ తర్వాత అతడు అట్నించి అటే వాళ్ల వూరెళ్లిపోయాడు.

అమ్మకి అట్టే నమ్మకం కుదిరిపోయింది ఈ పెళ్లి ఖాయమని. నాన్నయితే 'నీలిమ బావుందన్నాడు' అని రోజుకి వందసార్లు గుర్తుచేసుకున్నాడు. నీలిమ మనసులోకైతే వద్దన్నా అతడొస్తున్నాడు.

తనలో తానే నవ్వుకోవటం... చేస్తున్న పని సగంలో మర్చిపోవటం... మరోసారి ఏదో అనుమానం... మరోసారి నమ్మకం.... మనసు తూనీగలా ఎగురుతోంది. అమ్మానాన్నల ముఖాల్లో ఏదో అద్వితీయమైన వెలుగు...

వారం గడిచింది....

రెండవ వారం....

మూడవ వారం...

నెల రోజులు గడిచాయి...

కథా నిలయం
శ్రీకాకుళం

రామచంద్రయ్య పెళ్ళికొడుకు వూరికి బయల్దేరబోతుంటే ప్రొద్దుటే నీలిమ ఫ్రెండ్ శైలజ వచ్చింది.

వస్తూనే నీలిమ చేతిలో పెళ్ళిశుభలేఖ వుంచింది.

"ఇంత సడెన్‌గా పెళ్లేంటే... నాకు చెప్పలేదు?" అంది ఆశ్చర్యంగా నీలిమ.

"అనుకోకుండా కుదిరింది. అరిస్టో మెడికల్ కంపెనీలో రిప్రజెంటేటివ్. రెండు వారాల క్రిందటే ఉద్యోగమైందనుకో. కట్నం బాగానే పుచ్చుకుంటున్నాడు. మూడు లక్షలు..."

"ఇంతకీ ఎవరే ఆ ప్రబుద్ధుడు?" నవ్వుతూ అంది నీలిమ.

"చంద్రప్రభాకర్ అని. కరీంనగర్ సంబంధం. సరే ఇంకా చాలా కార్డ్స్ పంచాలి. వెళ్తాను. పెళ్లికి తప్పక రండి, ఆంటీ, అంకుల్ మీరుకూడా..." అంటూ వెళ్లిపోయింది శైలజ.

ఆ ఇంట్లో ముగ్గురి గుండెలు ఒక్కసారిగా ముక్కలయ్యాయి.

కనీసం లాడ్జింగ్ ఖర్చులు కూడా లేనివాడు... మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్ ఇంటర్వ్యూకోసం ఈ ఊరికి 'పెళ్లిచూపుల పేర' వచ్చి అతిథిగా అన్ని అవసరాలు తీర్చుకొని తమ కుటుంబాన్నే దగా చేసాడన్న నిజం వాళ్ల గుండెల్ని కుదిపేసింది.

అందరి మధ్య స్మశాన స్తబ్దత...

అనసూయమ్మ తలుపువారగా కూలబడింది. రామచంద్రయ్య వాలు కుర్చీలో ఒరిగిపోయాడు. నీలిమ గోడనానుకొని నిల్చుంది. ఆడపిల్ల కలలతో ఆడుకున్న వాడి రూపం గుర్తొస్తేనే ఒళ్లు జలదరిస్తోంది.

తల్లిదండ్రుల్ని చూసి గుండె కన్నీటి కడలయింది.

xxx xxx xxx

నీలిమ... ఈసారి పెళ్లిచూపులకి అన్యమనస్కంగానే కూచుంది. వచ్చినవాళ్ల పెత్తనం అంతా ఇంతాకాదు.

పెళ్లి కొడుకుతో సహా ఏడుగురొచ్చారు.

"ఏడుగురొచ్చారు, బేసి సంఖ్య. ఈ పెళ్లి కుదురుతుందో లేదో?" ప్రక్కింటి మీనాక్షమ్మ అనసూయమ్మతో అనుమానంగా అంది వంటింట్లో...

"ఈ సంబంధమైనా కుదరాలని వేయి దేవుళ్లకు మొక్కుతున్నాను వదినా" అంటుండగానే... "కాబోయే ఆడబిడ్డ ఉప్మా తినదట. సేమియా అయితే తింటుందట" అని ఎవరో వచ్చి చెప్పారు అనసూయమ్మతో...

అనసూయమ్మ సేమియా వండటంలో నిమగ్నమైంది.

పెళ్లికూతురై చాపమీద కూచున్న నీలిమ నిశ్శబ్దంగా కళ్లు పైకెత్తి అబ్బాయి వైపు చూసింది.

అతడూ చూసాడు. ఇద్దరి చూపులూ కలిసాయి...

ఆడపిల్లలా అతడే తడబడ్డాడు. క్షణంపాటు కలవరపడి చూపులు త్రిప్పుకున్నాడు. నీలిమ నవ్వుకుంది గుంభనంగా...

కానీ అతడు ముభావంగా వున్నాడు. గుబులు రేపుతున్న ముఖంతో తలొంచుకొని కూచున్నాడు.

పెళ్లికొడుకు తండ్రి, తల్లి, ఆడపడుచులు ఇద్దరు, పెళ్లికొడుకు అన్న,

వదిన రామచంద్రయ్యతో కట్నం గురించి మాట్లాడుతున్నారు.

ఒక ఆడపడచు నీలిమని లేచి అటూ ఇటూ నడవమంది.

వాకింగ్ టెస్ట్.... పూర్తయింది.

"నీ పేరేంటితో మొదలై... ఏఏ వంటలొచ్చు" వరకు మాట్లాడింది. టాకింగ్ టెస్ట్ పూర్తి చేసారు.

లక్ష రూపాయల కట్నం కుదుర్చుకొని... మళ్ళీ రావటం కుదరదు గనుక ఇరవై అయిదువేలు పోసి ఈరోజే వరపూజ చేయమని ఆర్డరేసారు. ఇంత జరుగుతున్నా అతడు మాత్రం తలొంచుకునే కూచున్నాడు.

పెళ్లి కుదిరినందుకు వాళ్లకు సంతోషంగానే వున్నా... ఇప్పటికిప్పుడు ఇరవై అయిదువేలు ఎలా తేవాలి? అన్న సమస్య నిలవనీయడంలేదు. నీలిమ తన గదిలోకి వచ్చింది.

పావుగంట తర్వాత రామచంద్రయ్య పెళ్ళికొడుకు తండ్రితో బ్రతిమాలుతూ చెప్పాడు.

"ఇంట్లో ఇప్పుడు పదిహేనువేలకు మించి లేవు. దయచేసి వాటితోనే ఇప్పుడు సర్దుకోండి" అని. ఈమాటతో వాళ్లలో వాళ్లు పదినిమిషాలు సైలెంట్‌గా తర్కించుకున్నారు.

తర్వాత "సరే... త్వరగా బ్రాహ్మణ్ణి పిలిపించండి. మిగతా కట్నం పెళ్లిలో తప్పకుండా ఇవ్వాలి. పెళ్లికూడా పదిహేనురోజుల్లో జరిగిపోవాలి" అన్నాడు పెళ్లికొడుకు తండ్రి.

"పెళ్లికి ఇంకొంచెం టైమివ్వండి అన్నగారూ" అంది అనసూయమ్మ.

"లేదమ్మా... మా పెద్దవాడికి లీవ్ దొరకదు. మా కుతుళ్ళు కూడా వుండలేరు. పదిహేను రోజుల్లో అయితేనే మేం మీ అమ్మాయిని చేసుకోవడానికి రెడీ" అంది పెళ్లికొడుకు తల్లి.

"అవునూ... పదిహేనురోజుల్లో పెళ్లి జరగాలి" అన్నారు ఆడపడుచులు, అన్న. అబ్బాయి మాత్రం బాధగా, అసహనంగా వుండటం నీలిమ గమనించింది.

సరేనని రామచంద్రయ్య పదినిమిషాల్లో పురోహితుణ్ణి తీసుకొచ్చి పండ్లు, పూలతో సహా కావాల్సిన సరంజామా అంతా అరగంటలో రెడీ చేసారు.

పెళ్లికొడుకు తల్లి వాడి చెవిలో ఏదో పోరుతోంది. వంటింట్లో నీలిమ తల్లితో అంది "అమ్మా... ఏమిటే ఈ హడావిడి అంతా?" అని. అనసూయమ్మ నవ్వింది. ఆ నవ్వులోనే కన్నీళ్లు.

"పిచ్చిదానా... కక్కొచ్చినా, కళ్యాణమొచ్చినా ఆగదంటారే... ఇదేనన్నమాట" అంది. ఇంతలో ఈనసూయమ్మకి పిలుపొచ్చింది.

వరండాలో అంతా కూచున్నారు. పురోహితుడు మంత్రాలు చదువుతూ అబ్బాయి ముంజేతికి కంకణం కడుతున్నాడు. అనసూయమ్మ, రామచంద్రయ్య అబ్బాయికి కుంకుమ పెట్టారు. భుజాల మీదుగా టవల్ కప్పారు. తమలపాకులు, పోకవక్కలు, పళ్లతో సహ పదిహేనువేల రూపాయల్ని అబ్బాయి దోసిల్లలో వుంచారు. అప్పుడు నవ్వాడతడు నిండుగా. అయినా ఏదో కలవరం. గంటసేపు నిశ్చయ తాంబూలాలు హడావిడిగా జరిగాయి.

ఈ తర్వాత ఈనెల 15న అంటే పద్నాలుగు రోజులకే పెళ్లి నిర్ణయించారు. భోజనాలయ్యేసరికి చీకటిపడిందని... వచ్చినవాళ్లంతా త్వరగానే

వెళ్లిపోయారు. జేబెక్కుతూ ఆ అబ్బాయి నీలిమవైపు చూసాడు. నీలిమ సిగ్గుపడింది.

వాళ్లు వెళ్లింతర్వాత.... ఇసుక తుఫాను వచ్చిపోయినంత నిశ్శబ్దం !

వారం గడిచింది....

నీలిమ కలలు కనడానిక్కూడా టైం లేనంతగా పెళ్లి పనులు జరుగుతున్నాయి.

పెండ్లి పత్రికలు అచ్చువేయించడానికి వెళ్తున్న నీలిమ తండ్రికి గుమ్మంలోనే ఎదురయ్యాడు పెళ్లికొడుకు అన్న.

"మమ్మల్ని క్షమించండి... ఈ పెళ్లి జరగట్లేదు ఇవి చేతులు కావనుకోండి" అన్నాడు ధీనంగా.

ఆయన షాక్ తిన్నారు.

"మీరు పోసిన కట్నం డబ్బుల్తో మా తమ్ముడు వాడు ప్రేమించిన అమ్మాయితో పారిపోయాడు."

ఆ వాక్యం అందర్నీ కుదిపేసింది.

తను ప్రేమించిన అమ్మాయితో జీవితం పంచుకోవడానికి పారిపోయే ఖర్చుల కోసం మరో అమ్మాయి జీవితంతో చెలగాటమాడిన ప్రబుద్ధుడు.

నీలిమ... ఇప్పుడు పెళ్లి అంటేకాదు... పెళ్ళి చూపులంటేనే గడగడా వణికిపోతుంది.

(ఈ రెండు సంఘటనలు వాస్తవంగా జరిగినవే)

*